

курси; ділитися освітніми матеріалами; створювати завдання; перевіряти рівень засвоєння знань і відслідковувати прогрес успішності кожного студента тощо.

Перевагами використання освітньої платформи Google Освіта, зокрема Google Клас є: безкоштовність, доступність зі смартфонів, планшетів (додатки на Google Play та на Apps), кількість студентів одного заняття може досягати 200 осіб, а викладачів – 20 осіб, кожен може переглядати завдання, залишати коментарі та ставити запитання; платформа взаємно інтегрована з «Google Диск» (Google Docs), «Google Календарем», «Google Формами» і Gmail-поштою, усі матеріали зберігаються на «Google Диску».

Регулярно, згідно розкладу, можна проводити із студентами заняття он-лайн за допомогою додатку Google Meet, відеозапис занять зберігається на Google Диску.

Проте, залишається актуальним питання перевантаженості студентів роботи із комп'ютерами, планшетами та телефонами. До проблемних питань дистанційного навчання можна віднести:

1. Технічне забезпечення – не у всіх студентів є особисті ПК, планшети, ноутбуки тощо;
2. Низька якість Інтернет-зв'язку: в зв'язку з перевантаженням навчальних платформ;
3. Санітарні норми: перевантаження для організму студента, в зв'язку з тим, що більшість завдань потрібно виконувати за комп'ютером, планшетом, телефоном тощо;
4. Різноманітність інтернет-ресурсів.

Реформування освіти вимагає розробки концепції дистанційної освіти.

Отже для якісного проведення дистанційного навчання у закладах вищої освіти викладачі активно досліджують та впроваджують у навчання різні електронні ресурси. Ведеться активний зворотній зв'язок із студентами за допомогою додатків Viber, WhatsApp, Telegram тощо. Для контролю знань студентів використовуються сервіси Quizz, Kahoot, освітній проект «На урок» тощо. Викладачі університетів активно працюють над вдосконаленням подання матеріалів, розробкою та впровадженням нових форм і методів дистанційного навчання, проводять навчання та консультації зі студентами. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія [Електронний ресурс] : матеріали міжвузівського вебінару (м. Вінниця, 31 березня 2017 р.) / відп. ред. Л.Б.Ліщинська. – Вінниця : ВТЕІ КНТЕУ, 2017. – 102 с.
2. Короленко Є.М. Основні форми, тенденції та перспективи впровадження дистанційних технологій навчання у шкільну освіту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://academia.in.ua/content/>.

Яковлев І.В.

*Одеський національний
політехнічний університет*

ЩОДО ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

ЗАДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Викладач це в першу чергу педагог, а вже потім науковець. Треба розуміти що в сьогоdnішніх реаліях студенти не з власної волі сидять вдома, і далеко не у всіх є достатні матеріально технічні можливості для роботи в режимі on-line. Така ж ситуація і у викладачів, особливо, що стосується працівників Вишу, які вже давно перейшли пенсійну межу, але продовжують працювати.

Ті методи, які впродовж десятиліть використовували викладачі вищих навчальних закладів нашої країни під час класичного навчального процесу, виявились не дієвими під час дистанційного. Методи роботи зі студентами повинні приносити користь в першу чергу самим студентам. Студент як суб'єкт навчального процесу повинен мати можливість в повній мірі отримувати знання від співпраці з викладачем, не в залежності від форми викладання: класичної чи дистанційної. В будь-якому випадку викладач зобов'язаний докласти максимум зусиль задля досягнення цієї мети.

Треба розуміти, що студент вступає до вищого навчального закладу не заради балів, а заради знань. Дистанційна форма навчання дає змогу отримати ці знання, але тут виникає проблема з перевіркою отриманих знань. Так як більшість викладачів використовують тести як основний інструмент для моніторингу успішності студентів.

Тестувальна форма зрізу знань під час дистанційного навчання не є ефективною. Тому що у викладача не має можливості в повній мірі контролювати хід виконання студентами самостійної роботи. На відміну від класичного навчального процесу. Коли під час написання модульної контрольної роботи, яка в переважній більшості

складається із тестових завдань, де присутні декілька варіантів відповіді, викладач може слідкувати, щоб студенти не використовували книги, мобільні телефони, чи інші електронні пристрої, за допомогою яких вони могли б списати та отримати за це незаслужені бали. При дистанційній формі зрізу знань у викладача такої можливості не має. І саме тому необхідно зосередити роботу зі студентами на творчих завданнях. Особливо на написанні авторських текстів де розглядались би проблематичні питання того чи іншого навчального предмету.

Ставлення студентів до якості тестової перевірки знань відображено в статті під назвою «О месте тестирования как инструмента оценки знаний в вузе» де зазначається, що «Тесты являются наиболее любимым способом оценки знаний для студентов, т. к. можно угадывать правильный ответ или списать у соседа, но в полной мере не отображают знания студента по теме»; «Тест не показывает ход мысли, который сам по себе ценен».[1]

Якщо ставити перед студентом чіткі вимоги до виконання його індивідуальної творчої роботи за яку він зможе отримати позитивні бали, треба роз'яснювати йому, що робота буде перевірятись на предмет плагіату і у разі наявності такого, вона не може бути оцінена позитивно. На щастя, теперішній розвиток технологій дозволяє в повній мірі використовувати програми для пошуку плагіату в цілях перевірки студентських робіт. Таким чином проблем з мотивацією працювати добросовісно не повинно виникати. Тут треба зауважити, що текст бажано набирати в електронному форматі, якщо така можливість присутня. Це спростить процес перевірки. Але якщо такої можливості у студента не має, то і рукописний варіант його творчої праці буде більш корисним як для студента так і для викладача, ніж тестова форма зрізу знань.

Про тестову форму зрізу знань йдеться в працях російських науковців де зазначається наступне: «Тест не позволяет проверять и оценивать высокие, продуктивные уровни знаний, связанные с творчеством, то есть вероятностные, абстрактные и методологические знания». [2]

Опираючись ж на власне соціологічне опитування своїх студентів, можу стверджувати що понад 76% опитаних зізнались, що не добросовісно склали тестові модульні контрольні роботи під час дистанційного зрізу знань з інших предметів, використовуючи пошук відповідей на питання в Інтернеті та списували з конспекту. А це дає змогу стверджувати, що тестова форма зрізу знань, до якої вже

звикли всі учасники навчального процесу зручна. Вона займає мінімум часу, але й приносить мінімум користі. Тому не може бути задіяна в гуманітарних дисциплінах при дистанційній роботі зі студентами. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Прахова М. Ю., Коловертнов Г. Ю., Шаловников Э. А. О месте тестирования как инструмента оценки знаний в вузе // Высшее образование в России. – 2012. – №. 7.
2. Желнин М. Э., Кудинов В. А., Белоус Е. С. Преимущества и недостатки тестирования в сравнении с другими методами контроля знаний //Ученые записки. Электронный научный журнал Курского государственного университета. – 2012. – №. 1.